

med Hensyn til Postbudenes Fritid. Efter de Oplysninger, som den højtærede Minister fremkom med, viser det sig altsaa, at over Halvdelen — vistnok ikke saa lidt over Halvdelen — af de kjøbenhavnske Postbude aldrig har Frihed, ikke har een Fridag hele Aaret rundt. Jeg ved nok, at der er en Del af de Postbude, som have med Brev- og Avisombæringen at gøre, der har indrettet sig saaledes, at de have fri hver anden Søndag, men det er, som sagt, kun sket derved, at en Kammerat overtager den andens Tjeneste og derved faar en betydelig længere Søndagstjeneste den ene Søndag, for at han kan have fri den anden, og denne Ordning lader sig jo slet ikke gennemføre ude paa Broerne, hvor Distrikterne ere saa store, at hver maa passe sit. Jeg synes, det er en rimelig Fordring, at disse Folk, lige saa vel som de fleste andre Mennesker, have en Fridag om Ugen, at der er en Dag, som de have Ret til at tilbringe sammen med deres Familie, uden at de skulle møde til det sædvanlige Arbejde. Jeg haaber, at der sker Forbedringer i saa Henseende. Den højtærede Minister antydede jo, at der skulde indføres Forbedringer, og den letteste Maade at gøre det paa, synes jeg, vilde være, at de Reservepostbude, som Postvæsenet har, bleve anvendte i noget større Udstrækning, end hidtil er sket; derved vilde de faste Postbude kunne faa mere Frihed. Jeg kan for øvrigt slet ikke indse, at det skulde være absolut nødvendigt, at disse Folk fik fri netop om Søndagen. Den ene Dag kan jo være lige saa god til at holde Fridag paa som den anden, saa af den Grund tror jeg ikke, der fra Postbudenes Side bestemt vilde blive fordret, at det skulde være Søndagen, de vilde have fri; naar de kunde faa en anden Fridag i Stedet for, vilde de sikkert ogsaa være glade derved. Derimod omtalte den højtærede Minister ikke, hvorledes han vilde stille sig over for Postbudene ude i Provinskøbstæderne, da det viser sig, at de have endnu mindre Frihed, end de have her i København. Jeg tillod mig at oplyse første Gang, jeg talte om denne Sag, at f. Eks. de 12 Postbude i Odense ikke have en eneste Fridag hele Aaret rundt, og de kunne i det hele taget

ikke faa fri ved indbyrdes Hjælp, fordi deres Distrikter ere saa store, at den ene ikke kan overtage den andens Tjeneste. Jeg vilde derfor sætte megen Pris paa at høre, hvorledes den højtærede Minister vil stille sig over for Spørgsmaalet om at skaffe lidt Frihed for Postbudene ude i Provinskøbstæderne.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): Det ærede Medlem har misforstaaet mig, naar han af mine Udtalelser før har faaet ud, at Resultatet af Opgivelsen over Postbudenes Fridage er, at over Halvdelen ikke havde fri hveranden Søndag. Tværtimod, da der er 250 Distriktsbude, kun 30 Kassetømmere og ca. 100 Bude af den 3dje Kategori, jeg omtalte, til Kontortjeneste, Omlæsttjeneste osv., og over Halvdelen af Distriktsbudene og af Kontorbudene have fri hveranden Søndag, og kun de 30 Kassetømmere ikke have denne Frihed hveranden Søndag, bliver Resultatet, at det bliver over Halvdelen af Budene, der har den gunstige Stilling. Jeg kan i øvrigt ikke indrømme, at Postbudene ere særlig daarligere stillede i Forhold til andre Funktionærer med Hensyn til Frihed om Søndagen. Naar Faktum er, at de, selv om de virkelig gøre Tjeneste om Søndagen, dog for den aldeles overvejende Del kun gøre Tjeneste til Middagstid, er det dog ikke saa overordentlig strengt indrettet for dem. Paa den anden Side erkender jeg, at der kunde være Grund til at lette Forholdene for disse Bude, hvor det er muligt, og det vil egentlig kun være muligt med Hensyn til Søndagsfriheden. Det er nemlig ikke ligegyldigt for Postvæsenets Tjeneste, om Fridagen bliver en Hverdag eller en Søndag, hvorledes man end ellers betragter Spørgsmaalet om Fridage for Funktionærerne. Om Forholdene ved Provinspostkontorerne maa jeg sige, at det Samraad, som er blevet forlangt med mig, ikke har givet mig Anledning til at søge nærmere Oplysning derom, og derfor finder jeg ikke Anledning til at udtale mig nærmere desangaaende. Men jeg skal gerne efter den Lejlighed, som nu er givet mig dertil, søge Underretning om, hvorledes Forholdet er, og hvis der er Mangler at afhjælpe der, vil det selvfølgelig være Postvæsenet lige